

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

de er fremkommet med, og som maaske har bidraget til, at Landmændene har faaet den Tro eller Forvisning, at de kunde faa 13 Kr. for deres Byg. Jeg har sagt, at jeg er villig til at værne Landbruget mod Indførsel af disse Kornsorter til Dumpingpriser. Men om Landmændene kan opnaa de Priser for deres eget Korn, er en Sag for sig. Man maa gøre sig klart, at der jo maa regnes med Transport og Omsætningsudgifter, saa det allerede af den Grund vilde være meget vanskeligt at opnaa disse Priser. Og dernæst er det klart for enhver, som har en lille Smule Forstaaelse af disse Spørgsmaal, at naar man sætter Prisen paa udenlandsk Byg til 13 Kr., medens den kun er 11½ Kr. for Majs, saa vil det være meget svært at opnaa en Bygpris af 13 Kr. her i Landet.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich kom dernæst med den Beskyldning, at jeg med Hensyn til alle disse Foranstaltninger ikke optræder som Minister for hele Landbruget. Jeg maa tilbagevise denne Beskyldning. Jeg føler mig overbevist om, at hvis man vil vurdere disse Forhold nøgternt, maa man indrømme, at der er taget Hensyn ikke alene til de smaa, men i høj Grad ogsaa til de større Landbrug. Jeg kan med meget større Ret vende Udtalelsen om mod det ærede Medlem og sige, at hvis man vilde tage hans Udtalelser og Forslag alvorligt, saa var de kun Udtryk for højest 10 pCt. af samtlige danske Landmænds Interesser.

Det ærede Medlem spurgte mig dernæst, om det var rigtigt, at jeg har tænkt mig, at Afgiften for den haarde Hvede skulde træde i Kraft allerede fra den 24de i denne Maaned. Jeg vil dertil sige, at jeg ganske rigtigt havde tænkt mig at stille Ændringsforslag gaaende ud paa, at baade Afgiften for Majs og Hvede skulde træde i Kraft denne Dag. Man plejer jo altid, naar der er Tale om at paalægge Toldafgifter o. lign., at bestemme, at Afgiften skal træde i Kraft fra Forslagets Forelæggelsesdag eller Tiden deromkring. Det vilde jo ellers gaa saaledes, at der vilde blive et stærkt Ønske om at indføre saa meget som muligt af de paagældende Varer, saa man i lang Tid ikke vilde faa noget ud af Forhøjelsen. Jeg har, som sagt, tænkt mig at stille et saadant Forslag i Udvalget, naar det bliver nedsat, men det maa blive Rigsdagens Sag, om det skal vedtages, eller om man mener, det er rigtigt, at disse Afgifter, som jo for Majsens Vedkommeude skal bidrage til at faa Bygprisen op, medens Afgiften for den dyre Hvede skal føre til, at man bruger den billigere Hvede, skal træde i Kraft med det

samme, eller om man skal vente til September, naar den gældende Lov udløber. Det skal jeg ganske henstille til Rigsdagen. Men jeg mener, at det vil være rigtigst, at Afgiften træder i Kraft nu, for jeg tror, at de Formaal, man vil opnaa, er det lige saa rigtigt at faa opnaaet med det samme som at vente dermed til senere. Jeg mener, at det er lige saa paakrævet nu, som det vil blive senere.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich rettede jo en meget stærk Kritik over for Administrationen af Loven angaaende Fastsættelsen af Afgifterne af Kornsorterne og disses Virkninger over for Provinshavnene. Man fik nærmest det Indtryk af det ærede Medlem, at den Maade, hvorpaa man fastsætter Afgifterne, i Virkeligheden var en fuldkommen Katastrofe for Provinshavnene. Jeg tror, det ærede Medlem skulde slaa lidt koldt Vand i Blodet, for det er ikke nær saa galt, som det ærede Medlem vil give det Udseende af. For det første er det ikke rigtigt, naar det ærede Medlem udtalte, at Afgiften betales den Dag, Varerne indklarerer; jeg tillod mig i en Afbrydelse at gøre opmærksom paa, at det ikke var rigtigt — det ærede Medlem fastholdt det, men derfor er hans Udtalelse alligevel urigtig. Afgiften fastsættes efter Losningsdagen, men den betales ikke, før Varen hentes hjem fra det paagældende Toldsted. Det kan derfor ikke nytte noget, at det ærede Medlem fastholder sin Udtalelse, den er urigtig, men det egentlige er naturligvis, at man ønsker at komme bort fra, at den Afgift, der gælder paa Losningsdagen, skal være gældende, og over til, at det skal være en Afgift, der fastsættes, naar Varen tages hjem. Naar Toldvæsenet ikke mener at kunne gaa med hertil, er det, dels fordi det er en almindelig Administration, man her følger, og dels fordi man, hvis man gik den anden Vej, i høj Grad vilde animere til Spekulation fra de paagældende Importørers Side; hvis Spekulationen skal føre til noget, vil det naturligvis betyde, at man maa sørge for at have et meget større Lager her i Landet end ellers, men paa den Maade vil man jo belaste vor Valuta med en større Byrde end strengt taget nødvendigt. Hvis man vil se paa, hvorledes Forholdet har været — og efter det ærede Medlems Udtalelser skulde det jo være saa forfærdeligt for Provinshavnene — viser det sig, at kun en meget ringe Del af det Korn, der kommer til Danmark, gaar over Frihavnen, fra August til Nytaar er det kun 9,3 pCt., saa helt ødelæggende for Provinshavnene kan det ikke være. Naar